

М А Й К О!

Майко, стара мале - блѣда вошеница,
Образъ сирѣбноблѣденъ, не плачи по мене
Майко, блѣдна майко - сирота вдовица,
Тѣй на пусто ходишъ въ тия дни студени.

Ти да търсишъ нѣйде кръсть или могила;
Никому немина, никому нерада,
Ти напусто диришъ чернитѣ бесила
Въ кѣтове незнайни въвъ низнайни града.

Майко... моя майко! Черна сиротиньо
Не додѣха ли ти траурни одежди?
Не нажали ли се горна ти робиньо,
Дали не презахали толкова надежди?

Ще презахалишъ майко... какъ си презахалила
Толкова купнежи днитѣ си щастливи,
Ехъ нали претегли толкова патила,
Та не ли исплака съязитѣ горчиви

24

